

Artikel scriptieprijs

Kinderen die het wat moeilijker hebben met sommige schoolse onderdelen zijn er altijd al geweest. Zo zijn er die heel goed zijn in wiskunde maar waar taal iets minder vlot verloopt of andersom. We kunnen dus niet spreken van een nieuw fenomeen wanneer we het concept "kinderen met leerproblemen" nader bekijken. We kunnen echter wel stellen dat de zorg in verschillende scholen enorm is toegenomen en dat er de dag van vandaag meer kinderen worden aangemeld dan vroeger. Omwille hiervan komt er vervolgens ook vaker een uitgebreid onderzoek dat leerstoornissen aan het licht brengt. Iedereen is bekend met de leerstoornissen dyslexie, dysorthografie, dyscalculie,... en de kans is groot dat in jouw omgeving hier iemand mee gediagnosticeerd is. Dyslectische kinderen ervaren problemen met lezen en schrijven, kinderen met dyscalculie hebben het dan weer zeer moeilijk met wiskunde. Velen van ons weten dus wat deze leerstoornissen inhouden. Wat vele ouders, kinderen en scholen echter vaak niet weten is hoe ze hier op een gepaste manier mee moeten omgaan in het dagelijks leven van het kind. Vandaar de grote nood aan psycho-educatie. Dit is een fenomeen dat minder alom bekend staat. Bij psycho-educatie gaat het erover dat de betrokken partijen meer informatie krijgen over wat de leerstoornis precies inhoudt, wat de struikelblokken kunnen zijn in het dagelijks leven van het kind, eventueel verdere informatie over de oorzaak ervan,... . Het is een belangrijk iets dat zowel het leven van het kind als dat van de ouders kwalitatief kan verbeteren. In de scholen is de kennis over de verschillende leerstoornis vaak te beperkt om de kinderen op een gepaste manier te ondersteunen. Ze worden nog te vaak uitgelachen door leeftijdsgenootjes en onvoldoende begeleid door de leerkrachten. Dit kan een zeer grote impact hebben op het welbevinden van het kind. Het gaat niet meer met plezier naar school, het huiswerk maken is vaak een heel gevecht en dit tot verdriet en frustratie van de ouders. Daarom werd het hoog tijd om een praktijktoepassing voor psycho-educatie op maat van de scholen en de kinderen uit te werken. Er moest met verschillende factoren rekening worden gehouden. Zo mocht het enerzijds niet te ingewikkeld worden uitgelegd, zowel voor de kinderen als voor de leerkracht, anderzijds mocht het toepassen van het model ook niet te veel tijd en aandacht in beslag nemen. Het doel was niet om alle aandacht op het kind met de leerstoornis te vestigen maar om zijn directe schoolomgeving bewust te maken van de moeilijkheden waarmee hij/zij te maken zou krijgen en hoe zij daar als school, leerkracht en klasgenoten het beste konden op inspelen.

De praktijktoepassing bestaat uit verschillende stappen of fases gebaseerd op de bruikbare onderdelen uit de reeds beschikbare theorie over psycho-educatie en op eigen ideeën die hieruit zijn voortgevloeid. Het betreft kleine oefeningen of gesprekken die de klasgenoten bewust moeten maken van de moeilijkheden die het kind in kwestie kan ervaren en om hiervoor begrip op te wekken. Het laat de kinderen nadenken en probeert hen een manier van reageren aan te reiken in het dagdagelijkse leven met een kind met een leerstoornis in de klas. De praktijktoepassing kan mits aanpassingen ook voor andere leerstoornissen worden gehanteerd maar werd oorspronkelijk opgesteld voor kinderen met dyscalculie omdat deze leerstoornis minder alom bekend en beschreven werd dan de leerstoornis dyslexie. Het ideale scenario is als de praktijktoepassing zou kunnen worden toegepast in verschillende scholen om op die manier voor verschillende kinderen de vooropgestelde doelen te bereiken.